

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, plața mare Nr. 22.
Serioși nerancuți nu se pri-
mesch. Manuscrisurile nu se re-
trimit!

Birourile de administrație:
Brașov, plața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Hudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Olo Moas), Heinrich Schalk, Alois
Bernoldi, M. Duka, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. F. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein-Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dausbe; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o ocolină 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifi și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seriă 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III

"Gazeta" iese în fiecare zi
Abonamente pentru Anul III - Ungari
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Către celelalte țări la toate ofi-
ciile postale în țară și în
și la adresa directorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, plața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl. 7 pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl. pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 98.

Brașov, Luni, Marți 2 (14) Mai

1889.

Brașov, 1 Mai v.

Foile ungurești s'au ocupat în zilele trecute cu tinerimea ungurească de pe la universități. Să nu credea cineva, că s'a ocupat d'ora cu deosebitele „calități spirituale” ce le-ar avea, „cu viața morală” ce ar duce-o, cu „simțul de libertate” ce l'ar nutri, cu „activitatea literară” ce ar desfășura-o, cu „viața socială” vrednică de laudă în care ar trăi etc. Nu, nimic din toate acestea nu relevă presa ungurească, ci numai scaderi, defecte, corupțiune, trândăvia și alte „insușiri” de felul acesta.

„Neues Pester Journal” Nr. 115, de pildă, spune că în Budapesta viața caracteristică de ordină a studenților a dispărut, luându-i locul o adevărată caricatură de studentism. Fiecare țară, țara ungurească, are studenții ce-i merită, cari lasă să apară caracterul ei în formă tipică, ideală. Așa e viața studenților în Germania, Franța și Anglia, e o lume ideală și abstractă, o viață de libertate a spiritului, de nobilă sociabilitate, de cea mai mare plăcere omenescă.

„Noi suntem tândale pe lângă ei — continuă foia ungurească — cari facem vânătoare după bani și după bunuri, pe când Germanii trăiesc în imperiul libertății spirituale și stau departe de ori ce parte trivială a vieții. Viața lor e liberă de muerism și de jocul de cărți, e curată plăcere a tineretii, a deseori un cult însușit al științei și al puterii spiritului. Negreșit, că acolo și profesorii sunt astfel, ca să nutrească aceste flacări! Și acum să se uite cineva la studenții noștri! Ei nu se educă nici pentru a deveni învățați, nici nu gustă bunul vieții, nici nu se formează pentru lume. Ei nu cunosc bine-

cuvântarea libertății, nu gustă fericirea nobilei asocieri. Marele lor reuniuni sunt numai forme... Sărăcia imprimă timbrul său Universității noastre. Sărăcia și risipa locuiesc lipite una lângă alta, tocmai ca și în țară... Cușma stă rău în cafenele, unde studenții jocă cărți....”

Numita foia încheie dând sfatul guvernului, ca mai bine să fiă mai scrupulos la alegerea profesorilor, să dea mai multe stipendii, decât să dea mereu ordonanțe, care n'ajută nimic.

Kossuthistul „Ellenzek” Nr. 98, de altă parte, după ce arată cum în Germania se face totul pentru creșterea fizică și spirituală a tineretii, ține, că studenții germani iau parte la toate petrecerile, se jocă cu mincia (pila), impuscă la țintă, întocmesc lupte de întrecere, vizitează și birturile, derisbucnirile tineretii nu le nvenineză simțul lor moral și nu le ruineză sănătatea corpului.

„Ce se face însă la noi? întrebă foia Kossuthistă. „In adevăr, aprupe rușinați aducem, câte de deja pentru a cincidece ora, această bubă pe tapet, de care se scârbesce simțământul moral al fiecăruia. Dér trebuie să sgândărim putrediciunea, în speranță, că totu se va face ceva pentru tinerime, a cărei putere spirituală și sănătate corporală devastază Clușiu, orașul universitar, cu iuțela unei epidemii. Fiecare soie, că e vorba de birturi, de cărciume și de prostituțiunea ce se lătesce în măsură inspăimântătoare. Fiecare cunoște libertatea, de care se bucură în acest oraș chelnăreț din birturi și din bordellele ascunse și care aduce pagube necalculabile, exploatând'o chelnărețele în cel mai nerușinos mod. Centrul orașului e plin cu aceste persoane. La ele se duc banii tineretii, dela ele se lătesce în măsură mare de-

moralisarea și vițiu. Resultatele sunt îngrozitoare. Dérpănarea corporală bate la ochi. Spitalele și praxa medicilor privați dau cea mai înfiorătoare dovadă despre diferitele bôle infectătoare. Acum doi ani, când s'a propus comunității să isgonască din Clușiu chelnărețele, a trecut peste propunere la ordinea zilei. De atunci corupțiunea înflorește neturburată, corpul degenerază, sănătatea se ruinează și epidemia se lătesce. Ea nimicesce tinerimea și în curând va fi infectată și generațiunea viitoare...”

În săptămâna trecută chiar, foile din Clușiu ne aduseră scirea despre sinucideri săvârșite de tineri din pricina chelnărețelor, așa că în cele din urmă a trebuit să se aducă în discuțiune în reprezentanța comunală această stare de corupțiune, ce domnesce în Clușiu.

Și pe când băntue acestu înfiorător rău, corupțiunea și vițiu, în rândurile tineretii ungurești, pe atunci nici în dieta ungurească, nici în sinulul kulturegyleturilor mai ales, care pretind a răspândi cultura, nu se lucră altceva, decât totu numai șovinism se face, totu numai maghiarisarea e pe buzele șovinistilor unguri!

Când le va veni odată acestor oameni mințea la cap, ca să înțeleagă, că e ridicul ași mai frământa capul cu executarea unor idei smintite, ca maghiarisarea, în timp ce în sinul lor propriu au de vindecatu nenumărate rele, bube inspăimântătoare?

DIN AFARĂ.

Miseria în Italia.

Cine e cauza miseriei ce domnesce în Italia?

La întrebarea această a răspunsu de-

putatul orașului Bari cu ocaziunea unei interpelări privitoare la miseria economică ce domnesce în Apulia. Deputatul Imbriani ține, că singura cauză a miseriei este politica esteriură a guvernului, „atitudinea lui servilă față cu Austria și Germania.” Toți țărani și domni din acea provincie sunt convinși, că alianța triplă este singura cauză, din care Franța a închis piața ei pentru produsele din Italia. Nu pôte vinarsul italianu concura cu rachiul austriac. Tarifurile de frahturi cu țările aliate sunt pentru Italia chiar mai nefavorabile și păgubitoare, decât condițiunile comerciale, ce le-a pus Germania Francei dușmane. Elu nu vré prin această plângere să ațite poporul, ci este condus numai de iubirea pentru Italia.

S'au ridicat în urma această alți deputați, cari au susținut, că guvernul italianu face totu posibilul și că miseria în Apulia nu e așa mare cum susține deputatul Imbriani și nici că are vre-o legătură cu politica din afară. Ministru-președinte Crispi mai adause, că densusul va rămâne credincios alianței cu puterile centrale, pentru că această folosește țării, fără ca această alianță să ignoreze drepturile poporilor, cum s'a dovedit în peninsula balcanică. Imbriani răspunde, că alegerea lui nu pôte fi privită decât ca un protest în contra politicei esteriore a cabinetului. Elu nu vré să ațite poporul, decât va cere binele Italiei, va fi gata a sprijini și monarhia, dér nu e iertat ca monarhia și interesele ei să fi puse peste interesele patriei. Dacă guvernul va face ceva pentru Apulia, densusul îi va mulțami. Deocamdată se scie numai, că guvernul a dat pe sēma celorl ce suferu de miserie 20,000 lire, pe când în acelașu timp s'a comandat — nu în Italia, ci în străinătate — un tren regal pentru 400,000 lire, care va avea să ducă pe Regele la Berlinu. Imbriani încheie ți-

FOILETONULU „GAZ. TRANS”

Curierul Expoziției din Paris.

[Correspondența noastră particulară.]

Paris, 7 Mai 1889.

IV

Serbările centenarului și ale inaugurării Expoziției trecu, dér suvenirul lor va fi neperitor. Câtu timp se va perpetua între omeni cultul Libertății și al Muncii, zilele de 5 și 6 Mai vor rămâne în veci memorabile. Solemnitatea cu care au fost celebrate aceste două zile mari, de națiunea francească și de amicii ei din tota lumea, va fi titlul lor de gloriă în fața posterității celei mai îndepărtate.

A mai insista, aș, asupra detaliilor tuturor festivităților, ce le-a traversat Parisul, er și alaltăer, cred că e inutil. Ar fi obositor pentru lectoru a mai ceti atâtea descrițiuni minuțioase despre nisce lucruri, ce, decât nu le-a vădutu în realitatea lor, nu va puté să și le închipuiescă nici-odată în adevărata lor splendor. De aceea nu vō voi relata nimic nici despre afluența publicului pe locul și în jurul Expozițiunii, afluența, ce te făcea să te gândesc la emigrația poporilor, și nici despre iluminățiunea Parisului cu feerile ei electrice și pirotehnice, cu tōte că a fost în adevăr splendidă.

Cu totul altmintrele sunt a se considera cele două discursuri ale Președintelui Republicei, unul rostitu la Versailles și altu la inaugurarea Expozițiunii. Ele sunt caracteristice din tōte punctele de vedere pentru însemnătatea acestor două zile și pentru persoana care le-a pronunțat. Spiritul de conciliațiune, în care sunt redigiate, sobrietatea și esactitatea lor în diferitele aprecieri relative la trecut și la viitoru le dau un caracter instructiv și le asigură o valoare durabilă și incontestabilă.

Etă primul discursu, în întregime sa:

Domnilor!

Cuprinsu d'o adencă emoțiune, cu inima plină de recunoștință față cu strămoșii noștri, însușit d'o viuă speranță pentru viitoru, salută, ca primu magistratu al Republicei, în acestu palat ridicat de vechia monarhia, pe reprezentanții națiunii francece cum e ea aș: în plină posesiune de sine însăși, stăpană pe destinele ei și în tōtă strălucirea și forța libertății sale.

Prima noastră gândire, în această solemnă reuniune, trebuie s'o îndreptăm către părinții noștri, către acea nemuritoare generațiune din 1789, eșită din secolul XVIII-lea, care cu perseveranță și curagiu, cu prețulu atătoru sfortări și sacrificii, ne-a făcutu partaș de binele de care ne bucurăm și a cărei prețioasă moștenire o vom transmite fiilor noștri.

Nici odată, nici recunoștința noastră, nici cea a urmașilor noștri nu va egala mărimea serviciilor aduse de părinții noștri Francei și genului uman. Scriitoru iluștri proclamă principiile de dreptate, de egalitate și de neatarnare, ce conțineau în ele semēția Revoluției francece. Părinții noștri își luară asupra lor misiunea eroică de a face din aceste principii basa însăși a societății și d'a întemeia un regim nou, de dreptate.

Gloriă lor! Gloriă acestor gigant luptători! ei sciură să infrunte tōte greutățile, tōte pericolele, spre a puté lăsa urmașilor un prețiosu patrimoniu, ce nu e patrimoniu nici a unei partide, din care fiecare Franceu pōte să și revindice partea sa, și care aș a devenit un bun comun al lumii civilizate.

Diua de 5 Mai 1789 a fost diua, în care Statele generale, convocate findu la Versailles pentru întâia-ora după un interval de 175 de ani, erau invitate să arangieze finanțele monarhiei francece. Dér alta era misiunea ce li-o încredințase țera.

Orba împotrivre a privilegiilor paralisându însă intențiunile cele mai bune ale regalității și silnțele prevoditoare ale unui mare Ministru, zădărniciu tōte încercările de reforme. Ora Revoluțiunii suna deci.

Ea se vedu arătându-se din momentul în care aleși națiunii, lăsându la o parte vechile epitete, se declară Membrii Adunării naționale și jurară d'a nu se separa decât după ce voru fi lăsatu Francei o Constituțiă a drepturilor și libertăților ei.

Era țera însăși, care le trăsese programa lucrărilor de urmatu!

Acea programă o găsimu înscrisă, tōtă, în memoriile aprobate de 6 milioane de alegători, în memorii, a căroru moderațiune face să reias înălțimea ideilor între cari găsimu această frumoasă devisă: „Libertate, Egalitate, Fraternitate”, ce e aș a Republicei, — în acele memorii, a căroru unanimitate surprințătoare ne invederează în acelașu timp și prevederea și unitatea morală a poporului franceșu cu tōte divisiunile provinciale.

Deja d'atunci se ținea: jos cu provinciile, patriă în locul lor!

Opinia publică reclama închiegarea unei națiuni forte, unite, respectate și libere, prin desființarea bariierelor ce întretăiau teritoriul vechi Francei, prin suprimarea privilegiilor incommode și jignitoare; opinia generală mai reclama, ca să se asigure acestei națiuni un drept uniformu, un guvern reprezentativu în numele tuturor și controlat de aleși poporului; mai reclama în fine egalitatea naintea legii, garantarea libertății individuale și independența opiniunilor religioase și politice, și stergerea ori-cărei urme de feudalitate și servagiu.

Aceste sunt principiile dela 89 espuse pe ici și pe colo în diferitele memorii (cakhers) și coordonate în Declarațiunea drepturilor omului. Grandiosă chiamare, dinaintea căreia părinții noștri nu s'au retras și pe care o sciură aduce la îndeplinire c'o admirabilă perseveranță, fără să se lase a fi intimidat de cele mai îngrozitoare pedec!

Condamnată a susține în contra

când, că trebuie să se aibă cont de pe-
ricolele, ce le sem-
construcția împotriva
în orbă fr-

Svedanii despre Germani.

Recunosc se scrie din Stockholm, ne-
mulțumirea crește din zi în zi în Sved-
dia, de când guvernul a depus pe bi-
roul Riksdagului un proiect de lege
în contra socialismului, care proiectul nu e
decât reproducerea proiectului german.
Opiniunea publică e desigur de această
imitație a tot ce se face în Germania.
Deja legea asupra rechizițiilor a căd-
Actualmente legea asupra socialistilor
țintesc atât pe opoziția liberală-consti-
tuțională, cât și socialismul. Guvernul
e împiedecat de presă, care blamă
schimbările făcute în vechiul regim li-
beral al Suediei. Opoziția numește
într-un mod ironic acest proiect
„o lege botniță” și amintesc resulta-
tele vrednice de nulă obținute în Ger-
mania.

Prima Cameră a început discuțiu-
nea proiectului. Ministrul justiției, in-
terpelat într-un mod violent, dice,
că legea e trebuinciosă pentru a com-
bate ideile subversive. Deputații între-
bându, dacă dinădinsu s'a alesu data
centenarului revoluției dela 1789 pentru
această discuțiune, ministrul justiției re-
plică, că tocmai această lege e indispen-
sabilă, pentru a evita ca Suedia să ce-
lebrze la rândul ei o asemenea revo-
luție. Cuvintele ministrilor provoacă un
sgomotu înspăimântător.

Deputatul Hedlund, liberalu, orga-
nizatorul serbărilor centenarului la
Stockholm, răspunde ministrului. Elu
dice, că revoluția a creat libertatea și
egalitatea civilă, și că aceste cuceriri
gloriose sunt patrimoniul tuturor po-
porelor. Legea proiectată tinde să ne
dea înapoi. Nu va fi unu lăcut, ci din
potrivă consfințirea prin persecuție a
unui partidu ce nu există încă.

Ministrul replică, că socialismul
este o epidemie universală, capul par-
tidului liberalu însă declară în aplauzele
adunării: Da, domnilor, există în ade-
văru o epidemie, a cărei contagiune se
lăsece în Europa întrăgă, și ale cărei
simptome le simțim deja: e infiltrația
progresivă a germanismului, această hă-
care nu atinge clasele lucrătore, ci cla-
sele cărmuitoare. Noi voim să o comba-
tem, ăr Riksdagulu ne va ajuta la aceta
începându prin a respinge proiectulu, care
ni-s'a prezentat.

Centenarul revoluției a fostu cele-
brat la Stockholm și la Christiania în
universitățile celor două regate.

SCRIRILE ȚILEI.

Procesul de presă în contra gene-
ralului Traianu Doda. Cetim în „Pester
Lloyd” dela 10 Maiu n.: „Senatul de
presă alu cur. reg. a pertractat astăzi
afacerea de presă a generalului Trai-
ianu Doda. Acesta, după cum se scie,
a cerut amânarea pertractării ce s'a
fixat din nou în contra lui la judecă-
toria de presă din Aradu, cu motivarea,
că imediatu înainte de aceea a avut
un atac de apoplexie și astfel irita-
țiunea unei pertractări pōte să fiă pen-
tru elu fatală. Mai departe a obiectat,
că judecătoria de presă trebuia să cē-
dela dietă suspendarea dreptului seu, —
alū lui Doda, — de imunitate înainte de
a porni procedura. Judecătoria de presă
a respinsu aceste obiecțiuni, în contra
cărora generalul Traianu Doda a insi-
nuat nulitate. Curia reg., ce e dreptu,
a respinsu această parte a nulității, a sa-
tisfăcutu însă cererii generalului, ca sen-
tința de contumăcare, ce s'a enunțat în
contra lui, să iasă din valōre. Nulitatea
ce procuratura reg. a prezentat'o în a-
ceeași afacere a fost respinsă din cauză
că s'a întârziat.”

Studentii romani din Paris și guver-
nulu francezu. „Agenția Română” află
din isvoru autenticu, că ministrulu de
războiu francezu li-a încuviințat în modu
escepționalu studentiloru romani dela șco-
la politehnică, ca să fiă primiți în șco-
la de artilerie și inginerie dela Fontainebleau.
Ministrulu s'a abătuțu prin aceta dela
dispozițiunile ce le luase în vēră trecută,
după cari toți studentii din străinătate
erau eschiși dela visitarea școlōloru mi-
litare în Franca. Decisiunea memorată
a ministrului de războiu francezu a pro-
dus în Bucuresci o impresiune forte
bună, deoarece este considerată ca o do-
vadă a sincerei și vechei simpatii, ce-o
nutrește Franca pentru România.

Regularea graniței. „Agenția Ro-
mână” anunță cu data de 10 Maiu, că
colonelulu în statulu majoru generalu,
Groză, a plecatu la Pesta spre a face
corectura protocoaleloru din anul 1888,
prin care se stabilește granița romano-
ungară.

Medicii militari. Deorece în urma
nouvei legi militare medicii militari tre-
buie să facă o jumătate de anu serviciu
curat militar, mai înainte de ce și în-
cepă serviciulu medicalu militar, de a-
ceea, precum spune „Deutsche Ztg.”, în

viitoru ei se consideră, în înțelesul
unei hotăriri a ministrului de războiu
imperialu, ca combatanți și de aceea
voru gusta tōte drepturile și onorurile
statului ofițerescu, împlinindu-se prin
aceta o vechiă dorință a mediciloru
militari.

Donațiune. Ilustritatea Sa d-lu Epis-
copu Michailu Pavelu a dăruitu pentru
canalisarea orașului Oradea-mare țilele
acestea suma de 10,000 fl. v. a. Repre-
sentanța orașului a decisu acum, ca una
din stradele Oradei-mari să pōrte în vii-
toru numele de „strada Pavelu.”

Sarcofagu vechiu. „Românulu” spune,
că în cerculu Silistrei noue s'a găsitu
între Almalau și Silistra, la granița ro-
mână-bulgară, unu sarcofagu monumen-
tal, care constă din două bucăți de
marmoră și pe coperișu are săpate figuru
ce represintă ființe mitologice. Sarcofa-
gulu e lungu de 2 m. 40 cm., latu și
înaltu de 4 m. 80 cm. În elu s'au gă-
situ, pe lângă oșe, câteva lampe mici,
două urciorașe de argilă și mai multe
ghiare de uliu. Sarcofagulu s'a desfă-
cutu la 28 Aprilie în prezența prefec-
tului Constanței și a altor persoane.
D-lu archeologu Gr. Tocilescu se va duce
în Dobrogea să studieze acestu monu-
mentu, care se crede a fi de origine
romană.

Din capitala Kulturegyletului. În a-
dunarea generală a reprezentanței ora-
șeneșci a Clușului s'a vorbitu despre
mania sinucideriloru în capitala „Kultur-
egylet”-ului. Profesorulu de universi-
tate Dr. Gustav Groisza descrie în co-
lori grozave pericolulu ce amenință pe
tinerii din Clușu, din cauza corupțiunei
ce domnesce în urma imoralității prici-
nute prin înmulțirea neînfrănată a che-
lnărițelor în cărciumele Clușului. Dr.
Groisza amintesc, că în țilele trecute
doi studentu, seduși de machinațiunile
unor femei destrăbălate, s'au sinucis-
u. Vorbitorulu întrebă pe căpitanulu ora-
șului, ce are de gându să facă? Căpita-
nulu orașului, Deák, răspunde, că are să
facă în curēndu o controlă strictă, pen-
tru ca să alunge din orașu, cum a mai
alungatū deja, pe mai multe chelnărițe.
Dér ii trebuie timpu și informațiuni, de-
orece multe chelnărițe trăesc în case pri-
vate. Primarul Clușului, Albay, declară,
că autoritățile politice voru lua sarcina de
a supraveghia moralitatea tinerimei. Se
va face unu statut, care să reguleze po-
siția chelnărițelor în localele publice.

O cunună pentru regina Natalia. Din
Belgradu se anunță, că unu comitetu de
dame, în fruntea căruia se află soția ge-
neralului Lješanin, a comandat la unu
giuvaergiu în Viena o cunună de foi de
de aur cu marca țerei sērbesci, în mij-
loculu căreia se află portretulu regelui
Alexandru încadrat în diamante. La
un capu alu cununei sunt gravate cu-
vintele: „In memoria țilei de 6 Martie
1889.” O deputațiune de dame va duce
acest daru prețiosu, care costă 20,000
franc, reginei Natalia la Yalta, dim-
preună c'o adresă compusă de poetulu
sērbescu Matia Banu și tōte acestea ca
omagiū alu femeiloru sērbesci pentru
regina.

Paulina Lucca, vestita cântăreță, va
serba în anul acesta, precum se anunță,
jubileulu ei de 30 de ani ca artistă.

Jude omoritu. Judele comunalu Ka-
rol Zakal din Nemesnep, comit. Zala, a
fostu găsitu omoritu pe hotarul loca-
lității Baglod. Ucigașii sunt unu fostu
servitoru alu judeului și servitorulu lui
celu nou. Amēdoi suntu prinși. Omo-
rulu l'au comis, ca să-lu jefuiască de
banu.

Principele moștenitoru alu României și foile germane.

Diarul cancelariului germanu „Nord-
deutsche Allgemeine Zeitung” în numērul
de Vineri, 3 Maiu 1889, publică urmă-
toarele:

Primirea atātū de cordială, a căru
obiectū, după informațiunile unanime, a
fostu acum de curēndu succesorulu la
tronulu României, Principele Ferdinand
de Hohenzollern, trebuie, fără nici o
îndoială, considerat ca unu evenimentu
politicu de forte mare importanță. Acla-
mațiunile simpaticе cu care o mulțime
de poporū a salutatu pe tinerulu Hohen-
zollern probază, că chiamarea principelui
ca moștenitoru alu tronului va stabili în
România o întemeiere invederată a sen-
timentelor monarchice și a atașamen-
tului cătră dinastie. O dinastie consoli-
dată aceta este acum, prima și cea
mai importantă condițiune, care pōte
garanta României asigurarea existenței
sale, a individualității sale ca Statu,
și o dezvoltare prosperă. O repede pri-
vire asupra istoriei poporului românū
va fi suficientă pentru ca acestu adevēru
să înlăture ori-ce îndoială și ori-ce con-
testațiune.

Istoria interioră a țerei moldo-vala-

vechei lumi o luptă gigantică, Franca
a avut să traverseze prin dureroșe îm-
prejurări, în care tōte partidele au ce-
datu unor porniri în veci regretabile.

Țēra n'a deviatu din drumulu ce i
l'au arătatu omēni încă dela 89: Con-
stituantă, Legislativă, Convențiune, sunt
totu atâtea etape, totu atâtea stațiuni
pe calea progresului; constituționalii, gi-
rondinii, jacobinii, sunt cu toții archi-
tecții aceleiași clădiri, care s'a ridicatū
în decursulu guvernelorū, ce s'au succe-
datu și în care edificiu se găsecu adu
toți Francesii, fără distincțiune de opi-
niuni.

Cu aceeași inimă, cu aceeași recu-
noscință, trebuie să ne reîntōrcemū spre
acea, cari acum o sută de ani au înti-
păritū în instituțiunile țērii nōstre ega-
litatea cetățeniloru înainte legi și a
copiiloru în casurile de moștenire, au
desființatū privilegiile, și au deschisū o
cale largă tuturor Francesiloru la func-
țiunile publice și la gradele militare, au
înscriș libertatea muncii, au proiectatū
o echitabilă repartițiune de impositū con-
simțitū anualmente, au asiguratū inde-
pendența gândirii, libertatea opiniiloru
religiōse și suveranitatea națiunii, de
unde emană orice autoritate legitimă.

Acești măreți străbuni au creatū
Franca de adu, pe care o susținū labo-
riōșii noștri agricultori, deveni i stăpāni
inviolabil pe pământurile lor; pe care
o înăvūtescū industriașii noștri, comer-
cianții noștri, uvrierii noștri scāpați din
cātușele corporațiiloru din vechime;
pe care o ilustră scriitorii și artiștii
noștri; pe care o apēră bravii noștri sol-

dati și care e pentru toți fiii sei, d'a-
prope ca și de departe, obiectulu unui
amoru fără margini și alu unei speranțe
neșovăitoare.

Revoluțiunea, a căreia auroră o
celebrămū, a făcutu să rēsarū într'o sin-
gură ț germeii roditori îngrămădiți d'o
muncă de dece ori seculară și înrouați
de suflulu marilor cugetători din seco-
lulu XVII și alu XVIII.

Revoluția a deschisū o eră nouă
în istoria. Ea a întemeiatū o societate
nouă pe base imutabile; ea a creatū
Franca democratică, strinsū alipită de
principiile din 89 și credincioșă lorū, cu
tōte regimile politice ce le a avut a le
traversa d'unu seculu încōce.

A fostu rezervatū însă genera-
țiunei nōstre d'a da acestei democrații
guvernamentulu ei necesarū, d'a-i asi-
gura o organizație politică, care să i per-
mită națiunii eserecițulu suveranității, ce
residă în ea, oferindu libertății, ordinii
și progresulu garanțiile ce suntū prima
condițiune a păcii și a muncii.

Fundațiunea acestei republice e în-
coronarea operii neperitoare începute a-
cum e unu seculu. Aceta este ținta, ce
trebuia s'o ajungă, după destule sguiduri,
după crunte încercări, ce lāsărū în urma
loru dureri înconșolabile, generōsa na-
țiunea franceză, atātū de pasionată pentru
egalitate și atātū de mândră de liber-
tatea ei.

Națiunea franceză a rupt' o adu de-
finitivū cu puterea personală a unui omū,
ori-care i-ar fi titlulu acestuia, și nu mai
recunōce de suveranū decât legea des-
bătută de aleșii sei în plina lorū inde-

pendență.

Astfelū ni-se presentă, Domnilorū,
opera unui secolu; aceta e rezultatulu
dobânditū din o sută de ani de muncă
politică, de reflexiuni și de esperințe.

Fiă-ne deci permisū, ca din aceste
locuri chiar, în care glorioșii noștri părinți
dobânditū ale Franței, să înlătmū inimele nōstre
recunoscōtore spre ei, să cuprindemū cu
mintea nōstră drumulu făcutu, să com-
parāmu la o distanță d'o sută de ani
patria nōstră și să ne aducemū aminte
de ce au pututū realiza silințele unui
mare poporū, îmbărbătatū de principiile
vivificante ale lui 89, ce au luminatū
lumea.

Mă referū la voi toți, Francesi ai
anului 1889, la voi reprezentanți ai na-
țiunei, cărora suffragiulu universalu v'a
încredințatū înalta misiune d'a da legi
țērii.

Mă adresezū Vouē, mari Corpuri
constituite ale Statului francezu, voi cari
aveți sarcina de-a aplica aceste legi, d'a
asigura respectulu instituțiiloru nōstre,
de-a garanta drepturile și libertățile
fiă-căruia.

Mă îndreptezū la voi, oficeri și
soldați ai armatei naționale, la voi cari
țineți atātū de susu sentimentulu da-
torielorū vōstre și puneți mai pe susu de
ori-ce acelu respectū alu disciplinei, ce face
forța patriei.

Facū apelū și la voi, scumpi elevi
ai înaltelor nōstre școle, ce suntū fi-
cele Revoluțiunii, la voi, elita junimii nō-
stre; la voi, fericiti inițiatori a tuturorū
operelorū de prevedere și de binefacere

ce au avut punctulu lorū de pornire
din libertatea gândirii și a confesiunilor;
la voi, scriitori și artiști; la voi, munci-
tori de tōte breșele, cari ne veți arăta
māne minunile nāscocite de spiritulu
fructiferu alu lui 1789; — în fine factū
unū apelū Vouē tuturor, ce'lū veți înțe-
lege cu patriotismulu vōstru!

Aceea ce suntemū, datorimū aceluora,
pe cari amū venitū să i glorificāmū. Ei
ni-au lāsātū exemple admirabile, de care
trebuie să scimū a ne inspira. Să fimū
gata deci a continua opera lorū. Să
arātāmū, că scimū regāsi avēnturile ge-
nerōse ale acestei mari epoce, că ne pu-
temū ridica peste pasiunile meschine, peste
divisiunile de școl.

Sub egida Republicei, ce ne e
dreptulu constituționalu, să căutāmū în-
tr'unu spiritū de moderațiune, de îngă-
duire reciprocă, de armoniă, forța
aceea invincibilă, care face popōrele pu-
ternice.

Secolulu gloriosu, ce'lū sērbătorimū
cu ceremonia de adu piōsă și grandioșă,
să fiă încoronatū prin reconciliarea tu-
tutorū Francesiloru uniți în o pasiune
generală pentru binele comunū, în nu-
mele libertății, în numele patriei.

Numai astfelū Franca se va mātāninē
în avangarda națiunilorū.
Onōre părințiloru noștri dela 1789!
Trāiască Franca!
Trāiască Republica!

Māne va urma discursulu de înau-
gurare.

che nu prezintă, în orî-ce memorie ome-nescă, decât tabloul certelor, lupte-lor sterile pentru posedarea puterii domnesci: de acolo deci agitațiunii ne-curmată renăscînd, neîncetate revolu-țiunii; — toate acestea, obstacole grele de învins pentru progres și cultură, care au dreptă base fundamentale ordinea și soliditatea. Personalități strălucite, Domni de talent, împodobiți de dife-rite daruri, au apărut dela secolul alți XIII-lea pe scena română. Nici unul nu a fost în stare de a funda un re-gim pacifnic, durabil, de succesiune la tron.

La epoca dominațiunii otomane, atunci când Voivodii, Hospodarii, Fana-rioși, numiți de alții, domneau în Mol-dova și în Valahia, fie o bătaie, fie o intrigă, erau destul de suficiente pentru a-i răsturna, fie-care la rîndul său. Afară de acesta, când Polonezii, când Ungurii, Tătarii sau Rușii, Grecii sau Turcii, încingeau între dînși lupte crân-cene și sîngerînde pentru a se sui pe tron, carele făcea obiectul a vecinice discordii.

Cînd, după pacea dela Adrianopole, acum 60 de ani aprîpe, împăratul Rusiei deveni suveranul Moldovei și Valahiei, se deschise o perioadă foarte frămîntată, în care familii de Domni pămînteni se siliră de degeaba de a scăpa din jurul ruscă și de a înființa unirea celor două principate dunărene. Această unire se îndeplini în fine la 1859 prin alegerea lui Alexandru Cuza ca Hospodar, mai întăiu în Moldova, apoi în Valahia. Este pretutindeni cunoscut, că regele actual se urcă, ca Domn, pe tronul României în anul 1866, și că la 26 Martie 1881, România a fost proclamată de Regat.

Unirea contractată cu Regina Eli-sabeta fiind din nefericire sterilă, s'a simțit necesitatea ca cu consimțămîntul Camerilor să se reguleze succesiunea la Tron. Fratele Regelui, Prin-ci-pe Leopold, apoi fiul acestui din urmă, Principe ereditar Wilhelm, ne primind succesiunea la Tronul Româ-niei, s'a ales Principele Ferdinand, căruia poporul român îi ură acum de curînd o bună venire atît de căldu-ră. Principele este născut la 24 Au-gust 1865; peste cîteva luni va împlini deci 24 ani. Omagiile date la București cu atîta entuziasm nepotului Regelui Carol, se adresă mai puțin locote-mentului din garda prusiană, încă mai necunoscut pe malurile Dâmboviței, decât Principelui căruia va reveni mai tîrziu Corôna română.

Speranțele politice care se fundă pe viitor și pe lealitate cătră dinastia Regelui Carol, se manifestă acum cu elocință cu ocaziunea primirei totodată atît de simpatice și de solemnă ce s'a făcut moștenitorului Tronului. Inte-menierea sentimentului monarchic și di-nastic în România, căruia i se dete, zilele trecute, o așa de strălucită probă, este datorită, fără îndoială, educațiunii politice pe care niște omeni de stat perspicaci o au putut câștiga în expe-riența acestui ultim sfert de secol.

Principalul merit înse revine mai înainte de toate Regelui Carol însuși, care, prin răbdarea și priceputa dibăcie a sa, a ajuns în un spațiu de timp relativ scurt, a înălța țera, a cărei destine i-au fost încredințate, la nivelul unui Stat ce se va considera de acum înainte ca avînd o importanță mijlocie în familia individualităților politice cu cultură orientală. O politică concretă (Realpolitik), înțeleptă și răbdătoare, a fondat pe Dunărea de jos o ordine de lucruri ale căreia fructe se vîd mai cu deosebire în creațiunea acelei armate, care, în ultimul resbel din Turcia, a putut, cu atîta onoare, să aducă ajutor armatei ruse la Plevna. Astăzi, în momentul chiar alî sosirei Principelui Moștenitor, „Monitorul“ publică o scrisoare a Regelui cătră ministrul-președinte, prin care Regele Carol sem-

nalăză importanța punerii în execuțiune a legii cu privire la vinderea moșiilor Statului la țeran, și declară, că această vindere va avea efectele cele mai utile pentru prosperitatea populațiunii agri-cole, căreia Regele are plăcerea a-i recunoșce, cu cea mai mare satisfacțiune, o adîncă iubire de muncă. Lăsînd de o parte forma-i, care prin forța lucruri-lor, a timpurilor și a circumstanțelor, se deosibesc, acest act al membrului familiei de Hohenzollern, carele domnesce la gurile Dunărei, reamintesc destul de bine modul de a urma alî lui Frederic-Wilhelm I alî Prusiei „Marele-Rege în afacerile interne“, carele aducea un zel atît de necurmat în îndeplinirea datoriei, și carele, pentru a defini sar-cina orî-cărui Principe, a căruia misiune este de a stabili și de a consolida ba-sele culturai Statului, îl povățuia, ca regulă primordială, de a fi un Rege alî soldaților și un Rege alî țera-nilor.

Din dieta ungară.

La sfîrșitul ședinții dela 4 Maiu, Csatar interpelă în dietă pe ministrul Tisza, decă e adevărat, că comitetul de supraveghiere a zidirei parlamen-tului primesce 83.000 fl. pe an lefurî și diurne.

Tisza, ministrul, declară, că acea co-misiune nu primesce nici un fel de onorar, numai deputatului Orszagh i-a votat comisiunea un onorar de 1200 fl., fiindcă e secretarul ei.

Csatar dîse, că deputatul Orszag, afară de acel onorar, numai diurna de deputat o mai primesce, și cu toate asta în 20 de ani și-a făcut o avere de un milion. De unde? (Furtunoșe strî-găte în drepta: La ordine! La ordine! Asta nu se pôte suferi!) Orszag are 22 de sinecure. (Enormă larmă n drepta și strigăte: Asta i ticăloșă! La ordine! Afară cu el!) Șci că asta multora nu le place, dîr unî deputat nî e ertat a aduna o avere atît de mare, șci Dumneșu pe ce căi. (Larmă tumultuoasă și strigăte: La ordine!)

Președintele chiamă pe Csatar la ordi-ne. Drepta cere să-i detragă cuvîntul.

Csatar: Dora potî întreba, cum a ajuns în câțiva ani la un milion? (Larmă colosală și strigăte: La ordine! Să i-se detragă cuvîntul!) Iau la cunoștință răspunsul ministrului-președinte în privința celor 1200 fl. ca unî cas de incompatibilitate. (Mare larmă.)

În ședința dela 6 Maiu se conti-nuă desbaterea generală asupra buge-tului.

Karol Eötvös vede în reconstruirea cabinetului o schimbare foarte esențială, că și în posturile de fișpan, er nu cum dîce ministrul Tisza, că schimbarea s'a făcut numai din cauză de bôla a res-pectivilor, căci nu s'a aușit nimic despre vre-o epidemie, care să fi răpîtit cu ea pe cei patru ministri și opt fișpani. Er decă există o astfel de epi-demie, ministru-președinte să tragă la răspundere pe consiliul sanitar alî țerii fiindcă a tînit-o. Un ministru a fost bolnav, e adevărat; dîr ce bôla să fi avut ceilalți ministri și cei opt fișpani, nu șci vorbitorul. Ministrul de justiție și de finanțe s'au exprimat pentru administrația de stat; cel de interne n'a vorbit, dîr ceea ce a făcut cântăresce totî câtî vorbele celorlalți doi. Prin urmare etă că e o schim-bare esențială. Ministru-președinte înse nu s'a exprimat înaintea parlamentului asupra acestei schimbări, și acesta con-sună cu praxa lui politică: să nu spună nici-odată adevărul întreg. Dîr a dîș că e pentru desvoltarea administrației pe vechea basă istorică, pe cât se pôte, numai câtî administrația trebuie să fi bună. Asta nsemnă că vră să susțină vechiul sistem comitatens, și numai decă nu va merge cu acesta, atunci o va preface în administrația de stat.

Ministrul Tisza a dîș, că se va retrage dela putere, cînd nu va mai ave pentru sine corôna și maioritaea. Apoi Corôna face cu d-l Tisza ce vră, și d-l Tisza face cu maioritaea er-răși ce vră. Maioritaea n'ndrănesce să spună d-lui Tisza păreri ei con-trafictore, ci cînd el o amenință cu retragerea, ea îi dîce să mrănă și i-se supune. Dîr mai e unî factor, de care d-l Tisza trebuie să țină sêmă, e națiunea ungară. „Națiunea“ a ținut, că e în interesul ei să se creeze o ad-ministrația cinstită, alegerile să fiă cu-rate, corupțiunea să fiă stîrpită, dreptu-ri individuale cetățenesci să fiă asigu-rate, să se creeze o bancă de sine stă-tătoare, să se introducă căsătoria civilă ș. a. Decă d-l Tisza nu pôte realiza acestea, să se retragă.

Ferdinand Szederkenyi asemănă pre-menirea de aș fișpanilor și schim-barea de ministri cu timpul lui Schmer-ling. Și acesta a făcut așa, fiindcă credea, că prin acesta va pôte guverna mai mult timp. Dîr precum atunci cu epurațiunea a fost spulberat și Schmerling, totî așa va trebui să mîrgă și Tisza, fiindcă nu mai e cu puțin să mai guverneze. Bugetul nu e solid, administrația e rea, la alegeri se fac abuzuri.

Franz Petrich plînge decadența țe-rii și a clasei de mijloc. Rêul numai așa se pôte înlătura, decă i-se redă „na-țiunii“ dreptul de a dispune de sine. Fii Ungurilor sunt trecuți cu vederea în armată și considerați numai ca mate-riali. Economicesce țera e sleită. Esu cu 40—50 milioane mai mult din țera, decă luăm noi pentru toate produsele nostre. Curtea e austriacă și Ungurul — decă nu e tocmai vre-unul ales — pôte gusta dela curte numai falfăirea stégului negru-galben la palat, care semnală prezența Maiestății Sale în capitală. Vorbitorul nu crede, că „na-țiunea“, care a apêrat (?) odinioară Eu-ropa întregă, s'ar pôte uita pe sine în mod laș. Ea se va deștepta și va spulbera întregul sistem.

Albert Szentkiralyi dîce, că opoziția va lucra din toate puterile să rîstorne pe ministru-președinte, care nu corê-punde nici de cum aspirațiunilor nați-unei unguresc.

Correspondența „Gaz. Trans“.

De lângă Belleau, 4 Maiu 1889.

În 26 Aprilie s'a ținut în Rusu de sus conferința de primăveră a preo-ților din tractul Betlénului sub con-ducerea M. On. D-nu Mihail Făgără-șianu, v-protopopul tractului.

După ce s'au desbătut mai multe obiecte folositoare biserice și școlei, s'au ținut și trei disertațiuni din partea d-lor preoți Gregoriu Rusu, Ioan H. Boteanu și Samson Onighi. Toate au fost bune, frumoșe și bine alese, dîr mie cu deo-sebire mi-a atras atențiunea disertați-nea d-lui Boteanu despre: „Modul de tractare cu ateștii, panteștii etc. din punctul de vedere pastoral-practic și alî e-sistenței lui Dumneșu, arătată cu dovești“.

Prin modul cum a desvoltat a-castă temă, d-l Boteanu a dat dovești că are fundament solid și pregătiri frumoșe din științele teologice și filoso-fice, cunoșce bine literatura națională, se distinge în arta oratorică și e tare în argumente. S'au făcut încercări de a se combate tema d-sale dîcîndu-se, că preoții toți sunt credincioși și prin ur-mare tema n'a fost la loc, er cuvîn-tele sunt prea înalte și poporul as-cultător nu le pricepe. Această obser-vațiune înse, după a mea modest pă-tere, nu a fost la loc, pentru că eu consider conferințele preoțesci ca o școlă a preoților, ele sunt menite pen-tru întărirea preoților pe toate teren-e științifice, pentru ca așa mai ușor să pôte apoi învêța pe alții. Va să dîcă tema n'a fost lucrată pentru popor, ci pentru preoți și alți omeni culti, cari

pentru apêrarea credinței lor față cu adversarii au mare lipsă de a li-se rein-prospeta în memorie asemenea cunoș-cințe.

Nici aceea n'aș pôte s'o concedi, că cuvintele ar fi fost „prea înalte“, căci preotul e dator a instrua popo-rul și în vorbirea pur românescă, ni-suindu-se a sirpi din popor cuvintele streine; în astă privință cu părere de bine putem constata, că multe cuvinte streine sunt înlocuite deja în limba-giul poporului cu cuvinte bune.

În fine speru, că nu mî vor lua în nume de rêu frații preoți, decă imi voi exprima dorința, ca pe viitor să se ia dispoziții pentru a se observa o mai strictă regulă în ceea ce privește mo-dul de a discuta, căci rîndul bun este inima tuturor lucrurilor.

Altmintrelea mărturisesc sincer, că fiind și eu acolo de față, m'am depăr-tat forte îndestulat cu sporul pe tere-nul literar, ce-l fac preoții din trac-tul Bethleanului. Dumneșu le ajute, ca să pôte înainta și mai departe pe calea științei, să se pôte înțelege unii cu alții și să se ajute împrumutat, căci așa vră Dumneșu, așa vră omeni în adevăr nobili și culti, și așa vră și po-porul, carele-i susține. G. M.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“.

(Serviciul biuroului de coresp. din Pest)

Bochum, 13 Maiu. Numêrul greviștilor s'a urcat acum la 90,000.

Gelsenkirchen, 13 Maiu. Aduna-rea lucrătorilor de mine (băieșilor) dela Essen a hotărît astăzi de a înceta cu lucrul în toate cele 42 țesuri ale revirului din Essen.

München, 13 Maiu. Regina-mamă se află într'o stare foarte neliniștă-tore. Puterile îi slăbesc din ce în ce.

Graz, 13 Maiu. Vaporul, care circula pe râul Mur, s'a cufundat. Patru persoane s'au înecat.

DIVERSE.

Mănatul iute alî birjarilor este o pasiune, ce se desvoltă mai ales în ora-șele mari. Dilele trecute a fost con-damnat în Viena la arest de mai multe zile un birjar, care este atît de pas-sionat în a mâna iute, încât în timp de 17 ani, de cînd exercită această me-serie, a fost condamnat nu mai puțin decă de 150 de ori pentru mîna-tul iute; de 35 de ori din partea jude-cătoriei, er în celelalte casuri din par-tea poliției. Nici-odată însă de cînd e birjar nu s'a întemplat vre-o nenoro-cire din cauză că a mînat prea iute.

Cursul pieței Brașov

din 12 Maiu st. n. 1889.

Bancnote românesc	Cump.	9.39	Vînd.	9.40
Argint românesc	-	9.35	-	9.38
Napoleon-d'ori	-	9.42	-	9.44
Lire turcesc	-	10.70	-	10.78
Imperial	-	9.70	-	9.78
Galben	-	5.55	-	5.60
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	102.—	-	—
„ „ 5%	-	98.50	-	99.—
Ruble rusc	-	125.—	-	126.—
Discontul	-	6 1/2—8%	-	pe an.

Cursul la bursa de Viena

din 11 Maiu st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	103.—
Renta de hîrtă 5%	-	-	-	97.50
Împrumutul căilor ferate ungare	-	-	-	142.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	113.75
Bonuri rurale ungare	-	-	-	105.30
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	105.30
Bonuri rurale Banat-Timiș	-	-	-	105.30
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	105.30
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	105.30
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Galben împărătesc	-	-	-	5.64
Napoleon-d'ori	-	-	-	9.48 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	58.10
Londra 10 Livressterlinge	-	-	-	118.95

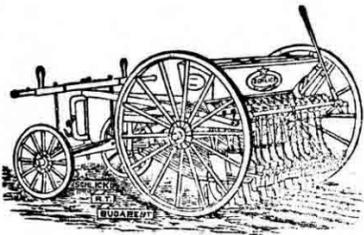
Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

Turnătoria de feră și fabrica de mașini a lui SCHLICK.

SOCIETATE PE ACȚII ÎN BUDAPESTA

FABRICA ȘI DIRECȚIUNEA:
VI. Aeuss. Waitznerstr. 1696—1699.

BIROUL ÎN ORAȘU ȘI DEPOSITULU:
VI. Waitznering 57.

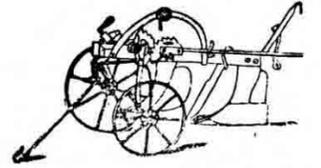
GARNITURI DE TREIERATU CU VAPORU ȘI CU VERTEJU (GÖPEL).

Pluguri patent. ale lui SCHLICK cu 2 și 3 fiare.

Mașini de sămănatu în brazdă „HALADAS“

ale lui Schlick.

Mașini de sămănatu care împrăștie grăunțele.

Pluguri-Royal patent. ale lui Schlick și Pluguri originale Vidats cu unu fieru, unelte agricole, grape, fărîmători de bulgări, tocători, tăietori de sfecele, mașini pentru a scote mustu sfeceleuru, sfărîmători de porumbu (cucuruzu), mori pentru sfărîmatu, mori pentru curățitu, mori pentru măcinatu.

Părți aparținătoare de tôte sistemele de pluguri pentru rezervă ținemu totdeauna în depositu.—Prețurile cele mai eține.—Condițiuni de plată favorabile.

Prețuri-curente la cerere gratis și franco.

Observare. Ne onorăm a aduce la cunoștința p. t. D-loru mușterii, că deși amu mutatu partea cea mai mare a birourilor nōstre ce se aflau în Budapesta VI, Waitzner-Boulevard No. 57, în etablissementulu fabricei nōstre aflătoru: Budapesta, VI, Aeussere Waitznerstrasse Nr. 1696—99, totuși susținemu în interesulu și pentru comoditatea onor. d-ni clienți unu birou în orașu, în localitatea de până acum, unde vomu ținea unu depositu din tôte produsele nōstre de obiecte pentru țidiri și de mașini agricole. Cu înaltă stimă

8,18—7

Directia turnătoriei de feră și a fabricei de mașini a lui SCHLICK—societate pe acții.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta
Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 10 minute sēra.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 10 minute dimineața.

2. Dela Brașov la București:
Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amēzi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașov:
Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēzi.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.

2. Dela București la Brașov:
Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēzi.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Rēznov-Zērnesci-Branu: 12 ore 30 m. după amēzi
- b) „ „ „ Zizinu: 4 ore după amēzi.
- c) „ „ „ in Sēcuime [S. Georgi]: 1 oră 30 minute nōptea.
- d) „ „ „ la Făgărașu: 4 ore dimineața.
- e) „ „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealu				Predealu—Budapesta				B.-Pesta-Aradu-Teiuș				Teiuș-Aradu-B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu				
Tren de per-sone	Trenu accelera	Trenu omni-bus	Trenu mixt	Tren de per-sone	Trenu accelera	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Trenu omni-bus	Trenu de pers.	Trenu de pers.	Trenu mixt	Trenu de pers.	Trenu de pers.	Trenu mixt	Trenu de pers.	Trenu mixt	Copșa-mică			
Viena	11.10	8.—		Bucuresci			7.30	Viena	11.10	2.—	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copșa-mică		2.29	4.35		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predealu			1.14	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare		3.02	5.06		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timișu			1.45	Szolnok	11.20	12.41	Vințulu de josu	12.30	4.10		Lómneșu		3.46	5.45		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașov			2.32	Aradu	4.10	5.45	Șibotu	1.01	4.43		Oena		4.18	6.17		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldiōra		4.10	7.10	Glogovațu	2.17	4.30	Orăștia	1.32	5.13	11.—	Sibiu-Copșa-mică					
Vărad-Velenceze		7.11	9.18	Apața		4.56	7.31	Gyorok	2.37	4.43	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21	Sibiu		8.50	10.—		
Fugyi-Vásárheli			2.19	Agostonfalva		6.07	8.36	Paulișu	3.19	5.07	Deva	2.52	6.35		Oena		9.17	10.24		
Mező-Telegd		7.41	2.55	Homorodū		6.55	9.12	Radna-Lipova	3.43	5.19	Branicica	3.23	7.02		Lómneșu		9.45	10.50		
Rév		8.10	3.38	Hașfalēu		8.36	10.24	Conop	4.05	5.41	Gurasada	3.55	7.28		Șeica mare		10.20	11.20		
Bratca			4.01	Sighișōra		9.13	10.46	Bērzava		6.09	Zamū	4.44	8.11		Copșa-mică		10.49	11.45		
Bucia			4.23	Elisabetopole		9.56	11.19	Soborșinū		6.28	Soborșinū	5.30	8.46							
Ciucia		9.04	4.49	Mediașu		10.37	11.47	Zamū		8.01	Bērzava	6.27	9.33							
Huiedin		9.34	3.11	Copșa mică		10.59	12.02	Gurasad.		8.34	Conopu	6.47	9.53							
Stana			3.40	Micāsasa		11.16	12.09	Ilia		8.55	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50						
Aghiriș			4.15	Blașiu		11.37	12.25	Branicica		9.19	Paulișu	7.43	10.42	6.13						
Ghirbēu			4.36	Crăciunelū		12.16	12.53	Deva	1.47	9.51	Gyorok	7.59	10.58	6.38						
Nădășel			4.58	Teiușu		1.51	1.47	Simeria (Piski)	2.08	10.35	Glogovațu	8.28	11.35	7.19						
Clușiu		10.34	5.26	Aiudū		2.18	2.08	Orăștia		11.09	Aradu	8.42	11.39	7.38						
Apahida	11.15			Vințulu de susu		2.48	2.30	Șibotu		11.39	Szolnok	9.17	12.31	6.20						
Ghiriș	11.34			Uiōra		2.56	2.37	Vințulu de josu		12.12	Budapesta	2.32	5.12							
Cucerdea	1.30			Cucerdea		3.14	2.53	Alba-Iulia	8.55	12.29	Viena	6.—	8.20							
Uiōra	1.37			Ghirișu		4.01	3.26	Teiușu	9.54	1.16		3.—	6.05							
Vințulu de susu	1.45			Apahida		5.28	4.40													
Aiud	2.07			Clușiu		5.56	5.—													
Teiușu	2.26			Nădășelū		6.37	5.32													
Crăciunelū	3.11			Ghīrbāu		6.58														
Blașiu	3.24			Aghireșu		7.14														
Micāsasa	3.54			Stana		7.29	6.11													
Copșa mică	4.09			B. Huiedin		7.56														
Mediașu	4.21			Ciucia		8.18	6.43													
Elisabetopole	5.11			Bucia		8.58	7.12													
Sighișōra	5.45			Bratca		9.34														
Hașfalēu	6.12			Rév		9.53	7.51													
Homorodū	7.32			Mező-Telegd		10.25	8.17													
Agostonfalva	8.17			Fugyi-Vásárheli		10.47														
Apatia	8.37			Vărad-Velenceze		10.57														
Feldiōra	9.06			Oradea-mare		11.04	8.42													
Brașovū	9.45			P. Ladány		11.19	8.47	10.50												
Timișu	2.53			Szolnok		1.15	10.08	1.33												
Predealu	3.28			Budapesta		3.29	11.51	3.29												
Bucuresci	9.35			Viena		6.33	1.55	7.45	10.—											
						2.50	7.15	6.05												

Notă: Numerii încadrați cu linii grōse înseamnă orele de nōpțe.